

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 132. Calvinianæ Sectæ progressus in Normannia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Sæcul. XVI.
A.C. 1560.
Senatui mandatum fuerat, ut si ipse, ac Castellnovus comprehendi possent, de iis ultimum supplicium sumeretur (*).

Hic idem Castellnovus seditioforum conventiculo apud Nannetes per Renaudium coacto interfuit, demum vero in Provinciam auffugit. Ceterum Paulus, cum ob dejectas passim imagines popularibus invisus in patria tuto degerere non posset, ultro Genevam migravit, nec ultra in Franciam redire statuit.

§. CXXXII.

Calvinianæ Seditæ progressus in Normania.

Zkuan. l. c. Plurimum etiam Protestantium numerus in Normania excreverat, adeo, ut jam publice conciones haberentur, Cadomi præcipue, Lodi, & Dieppæ in agro Caletensi; quorum æmulatione nonnulli, qui Rothomagi erant, Calvinianam sectam publice profiteri audebant, imo non deerant etiam in Senatu, qui eorum doctrinæ favebant, sed hi ipsi, ut in occulto eam colerent, assidue monebant.

(*) Quis crederet, tam infamem hæreticum, ac rebellem sævissimum a Rege, & Regina tam benigne habitum, ea tamen narrat Thuanus Scriptor natione Gallus.

bant. Ex his quidam exortus est, qui Sæcul. XVI.
A.C. 1560.
 in damnata Anabaptistarum Schola edu-
 catus fuerat, & postea trium lingua-
 rum, quas arte necdum audita alios e-
 docebat, opinione clarus, scholam ape-
 ruerat, atque occasionem ex eo mode-
 stiores calumniandi arripuerat, quam-
 vis Geneva expulsus, & ne cui in Ecce-
 sia muneri se immisceret, interdictus
 fuisset, in Normania tamen publice in
 campo aperto, & interdium conciones
 habere cœpit, confluenta ad rei novi-
 tatem, ut fit, innumera multitudine.
 Hic idem, cum ad populum diceret,
 sæpe sermonem suum interrumperebat,
 atque ad singula verba, quasi a numine
 intus agitaretur, os contorquebat, ocu-
 lis oclusis rictum diducebat, pandum
 caput rotabat, mox cernuus in faciem
 procidebat, atque in terra volutabatur
 pectore anhelato, & ore spumante, perin-
 de ac si a dæmone obsessus esset. Post-
 modum in hæc verba prorupit: „mihi
 „a Deo manifestatum est, quod Anti-
 „christus, quo nomine summum Ponti-
 „ficem appellitabat, armorum vi de thro-
 „no deiciendus sit; ego vero exerci-
 „tus Dux a Deo delectus fui, qui cun-
 „ctos nocentes de terra extirpem, nec
 „minus mihi mandatum, ut malos Prin-
 „cipes, ac Magistratus necarem: insuper
 „raro Dei munere concessum, ut non
Hist. Eccles. Tom. XLIII. Ii „ante

Sæcul. XVI. „ante morerer, quam novum mundum
A. C. 1560. „condiderim, ab omni labe, ac peccato
 „pulum; proinde vos hortor, ut me-
 „cum, ac sub meis auspiciis arma capia-
 „tis, nec vero mirari quisquam debet,
 „quod Ambasiana conspiratio non suc-
 „cesserit; quippe ad eam ego non fui
 „vocatus. „

Denique cum is ad apertam seditionem tenderet, ac Cardinalem etiam Borbonium jurgiis lacefferet, cum forte hic Gallione Rothomagum in urbem veniret, atque illuc, qua hic impostor concionabatur, iter haberet, a quæsitore comprehensus, intra quatrimum flammis publice ustulatus est, ubi etiam duo illi fratres, qui eidem affinitate conjuncti ab eodem seducti fuerant, laqueo suspensi perierunt, eo quod illum hospitio recepissent, nec prius ab infano errore, quem pertinaciter tuebantur, sanari voluerint, quam ipsum in cineres redactum, ac minime ab igne illæsum viderent, quamvis antea sese nunquam moriturum fuisset mentitus.

§. CXXXIII.

Navarræ Rex, & Condæus Princeps ad aulam delati.

*Thuan. l. 26.
 La Popel.
 l. 6. Mem. de
 Castelneau
 l. 2. c. 10.*

Principes Guisii ferventibus his tumultibus, malisque, quæ inde oritura timebantur, compulsi Reginæ regnantis opera